

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 14 0 К 003326 17 Кж  
Бања Лука, 25.9.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих, у кривичном предмету против осумњичених М.М., Н.Г., Р.Д. и Д.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. и 3. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених М.М., Н.Г. и Д.М., изјављеним против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 2 од 08.9.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.9.2017. године, донио је

### Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених М.М., Н.Г. и Д.М., изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 2 од 08.9.2017. године.

### О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003326 17 Кв 2 од 08.9.2017. године, продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца против осумњичених М.М., Н.Г., Р.Д. и Д.М., против којих се води истрага због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 2. и 3. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је против осумњичених продужен из притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено су жалбе изјавили браниоци осумњичених М.М., Н.Г. и Д.М.. Бранилац осумњиченог М.М., адвокат М. Б.- Б. жалбу је изјавила због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и због „одлуке о мјери притвора“, са приједлогом да се рјешење преиначи тако што ће се укинути мјера притвора или да се иста замјени мјерама забране. Бранилац осумњиченог Н.Г., адвокат А.М. из П., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора и овај осумњичени пусти на слободу или да му се умјесто притвора одреде мјере забране из члана 187. ЗКП РС. Бранилац осумњиченог Д.М., адвокат Н.М. из И.С., жалбу је изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и

због повреде члана 5. став 3. ЕКЈП, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора, те овај осумњичени одмах пусти на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно наводима из жалби бранилаца осумњичених Н.Г. и Д.М., овај суд налази да побијано рјешење није захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер је у образложењу истог, првостепени суд дао разлоге за све одлучне чињенице, па и за свој закључак да постоји основана сумња да су осумњичени починили кривично дјело за које се терете, као и за постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС у односу на сва осумњичена лица. Сасвим је друго питање то што жалбе оспоравају валидност датих разлога у образложењу за утврђене одлучне чињенице, међутим приговор таквог карактера у суштини спада у жалбени основ погрешно утврђеног чињеничног стања, јер се таквим приговором кроз замјерку образложењу рјешења за чињеничне закључке, оспорава правилност тих чињеничних утврђења.

Неосновани су и приговори из жалбе браниоца осумњиченог Н.Г., којима се истиче да је изрека побијаног рјешења неразумљива и противријечна сама себи. Наиме, супротно наводима из ове жалбе, кривично дјело за које се терети осумњичени, односно оптужени, као и притворски разлог, по којем се против неког лица одређује или продужава притвор, нису обавезни елементи изреке рјешења о притвору. Осим тога, правилно је у побијаном рјешењу наведено вријеме до када (по том рјешењу) траје притвор према сваком осумњиченом, а које вријеме се рачуна од дана и часа лишења слободе сваког лица појединачно, а не од дана доношења рјешења о продужењу притвора, како то погрешно сматра бранилац овог осумњиченог.

Дакле, насупрот жалбеним приговорима, основана сумња да су осумњичени починили кривично дјело за које се терете, потврђена је многобројним доказима које је тужилац приложио уз приједлоге за одређивање и продужење притвора, како то правилно закључује и првостепени суд. При томе, с правом жалбе указују да Наредба о спровођењу истраге није доказ на којем се може заснивати основана сумња да је неко лице починило кривично дјело. Међутим, по оцјени овог суда, подаци из Службеног извјештаја о предузетим мјерама и радњама сачињен од стране ПУ И.С., Одјељење за ... број 16-03/1/2-ЕПР-51/17 од 11.8.2017 године, у овој фази поступка, могу бити кориштени од стране суда приликом одлучивања да ли постоји основана сумња, обзиром да је наведени Службени извјештај о предузетим мјерама и радњама, сачињен на основу многобројних појединачних извјештаја о раду прикривених истражитеља (које у даљем току истраге, тужилац намјерава да саслуша у својству свједока), као и на основу записника о преузимању материје која има морфолошке карактеристике опојне дроге марихуане, а до које се дошло провођењем посебних истражних радњи (кориштењем прикривених истражитеља и информатора и симулованог и контролисаниог откупа предмета и симулованог давања поткупнине), који су приложени уз тај извјештај и уз приједлоге за одређивање и продужење притвора. Из наведених доказа

произилази основана сумња да су осумњичени М.М. и Н.Г., на основу предходног договора у гаражи тржног центра Б. дана 19.7.2017 године око 17,00 часова продали биљну материју која асоцира на опојну дрогу „марихуану“ прикривеним истражиоцима, укупне масе од 522 грама за износ од 650 еура. Надаље, на основу наведених доказа, те на основу службених забиљешки сачињених од стране полицијских службеника који су дана 19.7.2017. године, покушали зауставити возило марке „Пежо“, којим је управљао осумњичени Д.М., као и на основу записника о увиђају број 14-03/1/2-/17 од 19.7.2017. године, произилази основана сумња да је осумњичени М. у наведеном возилу држао један пакет умотан у провидну ПВЦ фолију са садржајем зелене биљне материје у количини од око 2 кг, која асоцира на опојну дрогу „сканк“, коју је предходно преузео од осумњиченог Р.Д. (што произилази из транскрипата пресретнутих разговора), да је наведени пакет осумњичени М. избацио из возила, те да је исти пронађен на удаљености од око један метар од асвалтног пута, са лијеве стране гледано из правца Д.В. Исто тако, из напријед наведених доказа, као и на основу записника о претресању возила марке „Форд ескорт“, записника о испитивању осумњиченог Н.Г. од 12.8.2017. године, те транскрипата пресретнутих телефонских разговора и СМС порука, прозилази и основана сумња да су дана 11.8.2017 године осумњичени М. и Г. претходно договорили купопродају опојне дроге „марихуане“ са прикривеним истражитељима, а затим осумњичени Н.Г. и Р.Д. на паркинг простору код пумпе Н. на територији општине Д., покушали продати биљну материју која асоцира на опојну дрогу „марихуану“, прикривеним истражитељима, која је пронађена у возилу „Форд“ ескорт“ (које је користио осумњичени Д.), умотану у ПВЦ фолију димензија 28 x 28 cm и још два пакета димензија 25 x 27 cm и 26 x 27 cm. Из записника о претресању куће осумњиченог Д., прозилази да је код овог осумњиченог пронађен најлонски замотуљак у коме се налазила зелјаста материја која асоцира на опојну дрогу „марихуану“.

Дакле, имајући у виду наведене докази, као и остале многобројне доказе (транскрипти пресретнутих телефонских разговора и СМС порука), по оцјени овог суда, правилно је првостепени суд закључио да постоји основана сумња да су сви осумњичени починили кривично дјело које им се Наредбом о спровођењу истраге ставља на терет.

Такође су неосновани и приговори жалби да није било мјеста продужењу притвора против осумњичених из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење даје детаљно образложене разлоге, доводећи у међусобну повезаност ранију вишекратну осуђиваност осумњичених М.М., Н.Г. и Д.М. за различита кривична дјела али и за исто кривично дјело и то на дуготрајне затворске казне (што произилази из извода из казнене евиденције за њих), њихове личне прилике (незапослени, без редовних извора прихода), као и околности које се односе на начин извршења предметног кривичног дјела. Тако дате разлоге, као ваљано образложене, у цјелости прихвата и овај суд, па се правилност закључка побијаног рјешења о неопходности продужења притвора према осумњиченима због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, дакле, због бојазни да ће поновити кривично дјело, не може оспорити жалбеним приговорима.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пуне на слободу, односно да се умјесто притвора осумњиченима изрекну мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалбе бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар  
Софија Рибич

Предсједник вијећа  
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић